БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 19 -01- 2022
Орган државне управе | Редни број | Број прилога
US-02-13-1292-3/20

Број: С1 3 У 036895 20 У
Сарајево, 14.4.2022. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца „Дефтер" д.о.о. Сарајево, улица Гатачка број 20, којег заступа адвокат Санел Незирић из Сарајева, улица Ла Беневоленција број 2, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-1985-9/20 од 3. 9. 2020. године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, подружница Бања Лука, улица Јована Дучића број 23, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 14.4.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем, уважена је жалба понуђача АЛФА-ОМ д.о.о. Бања Лука број: 0448/13 од 29.7.2020. године изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача за Лот 1 број: 3701-1-ОДУ/20 од 27.7.2020. године уговорног органа ЈЗУ Болница „Свети апостол Лука" Добој у конкурентском захтјеву за достављање понуда „набавка тонера" и предмет враћен на поновно поступање и одлучивање. Поништена је одлука о избору најповољнијег понуђача за Лот 1, записник о прегледу и оцјени понуда у дијелу који се односи на преференцијални третман домаћег за понуђача Дефтер д.о.о. Сарајево број: 3701-И-ЗК/20 од 13.7.2020. године. Уважен је захтјев за повраћај уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног псотупка у износу од 166,66КМ.

Против оспореног рјешења тужилац је покренуо управни спор због погрешне примјене материјалног прописа и погрешне примјене одредби правила поступка. Тужилац сматра да је незаконита одлука туженог заснована на ставу да у понуди није доставио ваљану потврду о преференцијалном третману, односно да се из достављене потврде не може закључити учешће БХ компоненте, да ли је то 51%, 52% или 99% од укупне цијене производње наведених роба. Истовремено указује да је у тачки 36. тендерског документа назначено да у потврдама треба да буде најмање 50% укупне вриједности понуђених роба поријеклом из БиХ, због чега је тужилац и доставио потврду Привредне коморе ФБиХ из које је видљиво да управо 6 производа који су и предмет конкретне набавке за Лот 1, задовољавају услове за издавање цертификата о БХ поријеклу, уз учешће БХ компоненти преко 50% у укупној цијени производње предметних роба. Тужилац је схватања да је погрешан став тужене да се у потврди мора навести прецизно одређено учешће БХ компоненте понуђене робе, код одређења из тачке 36.2 тендерског документа.Тужилац је доставио потврду из које се види да је производа наведених за Лот 1-под редним бројевима 5,8,12,16,17 и 24 представља укупан износ од 8.974,00КМ. Како је тужилац доставио понуду на износ од 17.355,20КМ сасвим је јасно да понуда задовољава услове из ТД у погледу преференцијалног третмана. Тужилац предлаже да се трошкови управног спора у износу од 842,40КМ, уколико суд уважи тужбу, досуде у складу са мишљењема адвокатске коморе ФБиХ, цијенећи да се ради о процјењивим предметима набавке.

У одговору на тужбу тужена је предложила да се тужба одбије као неоснована. Заинтересирани понуђач је у свом изјашњењу навео да је уговорни орган захтијевао да најмање 50% укупне вриједности понуђених роба има поријекло из БиХ, док је тужилац доставио потврде Привредне коморе за само 6 ставки од укупно 25, те се у потврди наводи да БХ компоненте учествују са преко 50% у укупној цијени производње за наведених 6 ставки. Због тога заинтересовано лице наводи да тужилац није испунио услов, те достављена потврда не испуњава услов из тендерског документа.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из сљедећих разлога:

Оспореним рјешењем, уважена је жалба понуђача АЛФА-ОМ д.о.о. Бања Лука, у конкурентском захтјеву за достављање понуда „набавка тонера" и предмет враћен на поновно поступање и одлучивање. Према образложењу тужене, у конкретном случају основано жалилац тврди да тужилац није испунио услов из тачке 36. конкурентског захтјева у погледу преференцијалног третмана

домаћег. Наиме, уговорни орган је у тендерском документу захтијевао да понуђачи доставе потврду да најмање 50% укупне вриједности понуђених роба има поријекло из БиХ. С тим у вези, у понуди тужиоца на страни 18 и 19 достављена је потврда о примјени преференцијалног третмана домаћег за 6, од наведених укупно 25 производа, у обрасцу за цијену понуде, са учешћем БХ компоненти преко 50% у укупној цијени производње роба које су обухваће потврдом. Налазећи да се потврда односи на само 6 (шест) тонера који су побројани и учешће БХ компоненти од 50% односи се на ту побројану робу, а не укупно процијењену вриједност набавке коју чини 25 арртикала, тужени је оцијенио да тужилац није прецизирао у потврди одређено учешће БХ компоненти, односно да ли је то 51% или 52%...99%, јер би се са таквим податком са сигурношћу могло утврдити да ли достављена потврда задовољава постављени услов из тачке 36. конкурентског захтјева. Одлука као у диспозитиву донесена је у складу с чланом с чланом 93. и 111. став 1. тачка д). Закона о јавним набавкама БиХ.

По оцјени управног вијећа, оспорено рјешење донесено је правилном примјеном материјалног прописа, након претходно правилног утврђења одлучних чињеница.

Према налазу тужене, а заснованом на увиду у тужиочеву понуду у конкурентској документацији за Лот 1, у тачки 36.2. захтијевано је да понуђачи доставе увјерење Ваљскотрговинске или Привредне коморе РС/ФБиХ у којој ће бити обухваћене 50% укупне вриједности од понуђених роба за извршење уговора које имају поријекло из БиХ. У својој понуди тужилац је на страни 18 (осамнаест) доставио потврду број: 08-410/20-1 од 1.7.2020. године, Привредне коморе Федерације БиХ у којој је под редним бројем 1. наведено да роба, коју чини шест тонера, задовољава услове за издавање цертификата о БХ поријеклу. Међутим, тужилац је, како је ТД и тражено, понудио 25 тонера, процијењена вриједност понуде је 17.355,20 КМ, а како се наведена потврда односи на 6 тонера, укупне вриједности у износу од 8.974,00 КМ и са констатацијом да је учешће БХ компоненти преко 50%, нема основа за утврђење да наведени проценат задовољава захтјев ТД из члана 36.2, јер се он односи на 50% укупне вриједности од понуђене робе, при том се мисли на укупни износ од 17.355,20 КМ, за извршење тог уговора поријеклом из БиХ.

Стога и ово вијеће налази да је правилно схватање тужене да тужилац достављеном потврдом Привредне коморе ФБиХ од 1.7.2020. године, није испунио услов прописан у тачки 36. 2. конкурентског захтјева, јер није доказао да је најмање 50% укупне вриједности понуђене робе за Лот 1, поријеклом из БиХ. Оспорено рјешење, дакле, садржи све разлоге, које у цјелости прихвата и овај суд, а како није било ни повреда правила поступка, те је и материјално право правилно примијењено, налазећи да је оспорена одлука законита

примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ, суд је донио одлуку као у диспозитиву.

Како је тужба одбијена, тужиоцу не припадају ни трошкови упранвог спора, сходно одредби члана 61. Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 19/02 до 74/10).

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Давор Жилић

